

वा० रा०

१०॥

माल्यवंतमचलं माल्यवदाख्यकुलपर्वतं ॥ ६० ॥ महाभ्रघननादितं महामिघसमूहवन्नादितं संजातनादं ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ श्रोणिसूत्रं खड्गबंधनभूतं ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ सुपर्णपक्षानिलेन नुन्नपक्षं क्षोभितबलं ॥ चलोपलं चलाउपलायस्यतत् ॥ ६९ ॥ विग्रहआकारः ॥ ७० ॥ इत्यार्षि श्रीम० रा० वा० उत्तरकांडे ष

पुरस्सराराक्षसानां ज्वलिता इव प्रावकाः ॥ माल्यवंतं तु ते सर्वे माल्यवंतमिवाचलं ॥ ६० ॥ निशाचरा आश्रयं तिधातारमिव देवताः ॥
तद्वलं राक्षसेन्द्राणां महाभ्रघननादितं ॥ ६१ ॥ जयेप्सया देवलोकं ययौ मालिवशे स्थितं ॥ राक्षसानां समुद्योगं तं तु नारायणः प्रभुः
॥ ६२ ॥ देवदूतादुपश्रुत्य च क्रेयुद्धे तदामनः ॥ ससज्जायुधतूणीरो वै न ते योपरि स्थितः ॥ ६३ ॥ आसाद्य कवचं दिव्यं सहस्रार्कसमद्यु
ति ॥ आवध्य शरसंपूर्णे इषुधी विमले तदा ॥ ६४ ॥ श्रोणिसूत्रं च खड्गं च विमलं कमलेक्षणः ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गांश्चैव वरायुधान्
॥ ६५ ॥ सपूर्णगिरिसंकाशं वै न ते यमथास्थितः ॥ राक्षसानामभावाय ययौ तूर्णतरं प्रभुः ॥ ६६ ॥ सुपर्णपृष्ठे सवभौ श्यामः पीतांबरो ह
रिः ॥ कांचनस्य गिरेः शृंगे स तडितो यदो यथा ॥ ६७ ॥ ससिद्धदेवर्षि महोरगैश्च गंधर्वयक्षैरुपगीयमानः ॥ समाससादासुरसैन्यशत्रु
श्चक्रासि शार्ङ्गायुधशंखपाणिः ॥ ६८ ॥ सुपर्णपक्षानिलनुन्नपक्षं भ्रमत्यताकं प्रविकीर्णशस्त्रं ॥ चचाल तद्राक्षसराजसैन्यं चलोपलं नी
लमिवाचलाग्रं ॥ ६९ ॥ ततः शितैः शोणितमांसरूपितैर्युगांत वैश्वानरतुल्यविग्रहैः ॥ निशाचराः संपरिवार्यमाधवं वरायुधैर्निर्विभिदुः
सहस्रशः ॥ ७० ॥ इत्यार्षि० वा० उत्त० षष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ नारायणगिरिते तु गर्जंतो राक्षसांबुदाः ॥ अर्दयंतो
स्ववर्षेण वर्षेणे वा द्रिमंबुदाः ॥ १ ॥ श्यामावदातस्तैर्विष्णुर्नीलैर्नक्तं चरोत्तमैः ॥ वृत्तैः जनगिरीवायं वर्षमाणैः पयोधरैः ॥ २ ॥

ष्ठः सर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ राक्षसोपरुद्धेन हरिणा तद्विद्रावणं ॥ नारायणगिरिमिति रूपकमिदं ॥ १ ॥ श्यामः सन्नवदातो निर्मलः ॥
अंजनगिरीवेति विभक्तिलोपआर्षस्ततः संधिः ॥ २ ॥

उ० कां०

१०॥